

Cesvaines evaņģēliski luteriskās

Draudzes Vēstis

Nr.12(82)

2016. gada 27.novembris–23.decembris

GANĀ SLEJA

Draudzes palīgmācītājs Reinis Bikše

“Un tad redzēs Cilvēka Dēlu nākam padebesī lielā spēkā un godībā. Kad tas sāk piepildīties, tad stiprināties un celiet uz augšu savas galvas, jo jūsu pestīšana tuvojas.” /Lk 21:27-28/

Ar šo svētdienu iesākas Adventa laiks. Latīņu vārds *adventus* nozīmē atnākšana, tātad advents ir laiks, kurā mēs gaidām kāda nākšanu. Katra Adventa svētdiena mūs sagatavo un pieved tuvāk lielajam notikumam, Kristus nākšanai pasaulē.

Vai esam gatavi gaidīt šo viesi? Mūsu laikmetā gaidīšana nav pārāk populāra. Gaidot mēs zaudējam laiku, neiegūstam kāroto, apstājamies progresā, nelietderīgi iztērējam savu laiku. Cilvēki tā domā: „*ja nepasteigšos, kāds cits izmantos iespēju nopelnīt un tad es palikšu kā otrs. Ja nepirkšu tagad, tad kāds cits dabūs akcijā izlikto preci. Kāpēc neaizņemties, lai dotos ceļojumā?utt.*” Ne tikai mantiskajās lietās cilvēki ir nepacietīgi, bet gan arī attiecībās un personīgos jautājumos. „*Kāpēc gaidīt līdz laulībām, ja var dzīvot uzreiz kopā. Kāpēc uzreiz nemesties attiecībās, lai remdētu savu vientulību un tukšumu. Kāpēc gaidīt uz Dieva palīdzību, ja ir citas iespējas, kā kļūt veselam. Kāpēc gaidīt, ja var uzzināt nākotni tagad un tūlīt. Kāpēc gaidīt uz Dievu, ja savu dzīvi varu pats veidot pēc sava prāta.*”

Steidzīguma un nepacietības laikā Advents aicina apstāties un mācīties gaidīt. Ir tāds teiciens: „*Labs nāk ar gaidīšanu*”. Tas patiešām tā ir, jo steigā pieņemti lēmumi, izteikti vārdi un izdarīti darbi nenes labus augļus. Dažkārt nākas divkārtu spēku pielikt, lai labotu kļūdas, kas pieņemtas steigā. Vai esam gaidījuši uz Dievu, Viņam uzticējušies un sekojuši? Izvērtējot un pārbaudot savu dzīvi nākas secināt, ka nav izdevies dzīvot pēc Dieva prāta. Tur, kur neesam gaidījuši uz Dievu, tur ir liels posts un sāpes. Pirms grēka plūdiem Dievs brīdināja cilvēkus, bet tie neklausīja Viņam un visi gāja bojā. Vienīgi Noa un viņa ģimene izglābās, jo gaidīja un paļāvās uz Dievu. Par Noā lasām: „*Ticībā Noa uzņēma Dieva norādījumus par to, kas tad vēl nebija redzams, un dievbijībā sagatavoja šķirstu sava nama glābšanai.*”

Advents ir laiks, kurā mēs pieminām arī Jānis Kristītāju, kurš nāca sagatavot ceļu Jēzum. Viņš aicināja: „*Atgriezties no grēkiem.*” Jēzus Kristus Dieva Dēls nāk, lai mūs glābtu no grēka. To mēs svinam katros Ziemassvētkos - mūsu Pestītāja nākšanu pie mums. „*Viņā mums dota pestīšana Viņa asinīs, grēku piedošana pēc Viņa bagātās žēlastības.*” /Ef 1:7/

Apustulis Pāvils raksta: „*Tas ir patiess un pilnā mērā atzīstams vārds, ka Kristus Jēzus ir nācis pasaulē izglābt grēciniekus. Es esmu pirmais viņu starpā.*”

Kā mēs varam tam sagatavoties? Gaidīšana nav nekā nedarišana, bet gan uzticēšanās, paļaušanās cerēšana uz Dievu. Gaidīšana dažreiz prasa lielāku piepūli nekā mūsu pašu rīkošanās. Gaidot mēs mācamies paļauties un uzticēties Dievam. “*Tas Kungs ir mana daļa, saka mana dvēsele, tādēļ es cerēšu uz Viņu. Labvēlīgs ir Tas Kungs tam, kas uz Viņu cer, dvēselei, kas Viņu meklē. Ir labi klusā garā gaidīt uz Tā Kunga palīdzību.*” /Raudu dz.3:24-27/

Advents ir laiks, kurā mēs ne tikai pieminām un svinam Pestītāja nākšanu pasaulē, bet mēs gaidām arī uz Viņa otro atnākšanu. To lasām Lūkas evaņģēlija 21. nodaļā: „*Kad tas sāk piepildīties, tad stiprināties un celiet uz*

augšu savas galvas, jo jūsu pestīšana tuvojas." / Lk. 21:28/. Tas ir aicinājums vienmēr palikt kopā ar Jēzu, būt Viņā. Gaidot uz Jēzus otro atnākšanu, mēs esam aicināti, būt par dzīviem zariem, kas nes labo vēsti tālāk citiem. Jēzus saka: „ES ESMU vīnakoks, jūs tie zari. Kas Manī paliek un Es viņā, tas nes daudz augļu.” Esot pie Kristus mēs varam sagaidīt Viņa otro atnākšanu, paceļot savas galvas uz Viņu. Jēzus saka: „Tiešām, Es nāku drīz. Āmen.” Un novēlu, ka mēs Cesvaines draudze varam būt kā tie, kas gaida uz Jēzus Kristus otro atnākšanu un no sirds varam teikt: “Tiešām, nāc, Kungs Jēzu!”

Artūrs Dimitrijevs

Gatavojoties Ziemsvētkiem

Pamazām tuvojas tas laiks, kad varēsim ar smaidu sejā viens otram teikt: „Priecīgus Ziemsvētkus!” Šis novēlējums mums var likties pa visam pašsaprotama frāze, ko visi lietojam šajos svētkos. Bet kas padara šos Ziemsvētkus priecīgus? Vairumā ģimeņu Ziemsvētki tiek svinēti sanākot kopā pie saklāta galda, dāvinot viens otram dāvanas un skatoties kādu skaistu Ziemsvētku koncertu. Bet vai šis ir tas prieks, ko mēs viens otram novēlam?

Varbūt atbilde uz šo jautājumu ir atrodamā adventa laikā, kad mēs gatavojamies Ziemsvētkiem. Veikalos, jau labu laiku pirms, var sajust šo svētku noskaņu. Pēdējās dienās pirms svētkiem veikali ir pārpildīti ar cilvēkiem. Viennozīmīgi var redzēt, ka cilvēki nopietni gatavojas svētkiem. Visiem šis laiks ir vairāk vai mazāk noslogotāks nekā parasti. Un varbūt ir grūti ieraudzīt patieso iemeslu, kāpēc šie svētki ir priecīgi.

Tad tikai atliek paraudzīties uz pašiem Ziemsvētkiem, noliekot malā mūsu gatavošanās un svinēšanas paradumus. Ziemsvētki ir Jēzus piedzimšanas svētki. It kā visi jau to zina, bet vai mēs attiecamies pret Ziemsvētkiem, kā pret mūsu Pestītāja piedzimšanas svētkiem? Vai mēs svinam Dieva apsolījuma piepildīšanos par Mesiju, kas nāks, lai caur Viņu mēs tiktu glābti? Tieši Ziemassvētkos Dievs mums dāvina vislielāko dāvanu – mūžīgu prieku caur Jēzu Kristu. Tieši Ziemsvētkos Dievs mums saka: „Priecīgus Ziemsvētkus!” Jēzus uzvarēja nāvi augšāmceļoties no mirušajiem, un tādēļ Viņš dod prieku, kas pārspēj jebkādu citu ieprieku, ko spēj piedāvāt pasaule.

Sagaidot šī gada Ziemsvētkus, mums katram vajadzētu pārdomāt, kā mēs vēlamies pateikties Dievam par šo nenovērtējamo dāvanu. Vai mūsu pirmssvētku drudzī mēs nenoliekam malā Jēzu, kura dēļ vispār šie svētki tiek svinēti? Un vai pašos Ziemsvētkos Jēzum ir vēl kāda brīva vieta mūsu sirdī, lai Viņš varētu svinēt tos kopā ar mums? Tad, atceroties šīs lietas visu adventa laiku, Ziemsvētkos patiesi no sirds varēsim viens otram teikt: „Priecīgus Ziemsvētkus!”, apliecinot iemeslu, kāpēc mēs esam kristieši.

SVĒTDIENAS SKOLA

Svētdienas skolas skolotāja Līga Čevere

Draudzes svētdienskoliņā

Sākas jauns Baznīcas gads, arī Svētdienas skoliņā ir beidzies kāds posms – līdz Ziemsvētkiem apgūstam stāstus par notikumiem no Vecās derības (esam iepazinuši stāstus par levu un Ādamu (Radīšanas stāstu), par Kainu un Ābelu, par Ābrahāmu, Sāru, Īzāku). Reformācijas dienā bērni uzzināja, kādēļ saucamies luterāņi un izgatavoja Lutera Rozi. Pagājušajā svētdienā, kas bija Mūžības svētdiena, piedzīvojām stāstu ar Dieva apsolījumu - “Jo redzi, Es radīšu jaunas debesis un jaunu zemi, ka agrākās vairs nepieminēs, un tās nevienam vairs nenāks prātā.... Vilki un jēri ies kopā ganos, un lauva ēdīs salmus kā vērsis, bet čūskas barība būs pīšļi. Tie nedarīs vairs nedz ļauna, nedz posta visā Manā svētajā kalnā!” saka Tas Kungs.” (Jes.65:17,25). Ierasti skolā ejam pārgājienā ar nosaukumu “Preī rudenim” vai “Preī pavasarim”, šodien – 1. Adventa svētdienā, uzsākam ceļu ar 4 pieturām pretī tam, Kurš šo Dieva doto apsolījumu padara reāli saņemamu, ja vien ticam.

“Jēzus viņai sacīja: "ES ESMU augšāmceļšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs, un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam! Vai tu to tici?" (Jāņa 11:25-26)

JAUNUMI GRĀMATGALDĀ

LELB izdevniecība „IHTIS” piedāvā interesentiem ikgadējo izdevumu “LELB Gadagrāmata 2017”

“Es jums došu jaunu sirdi un jaunu garu” (Ech 36:26)

Ir jauki gadu sākt ar apņemšanos, ka iemantosim jaunu sirdi un jaunu garu, – to, ko pats Dievs dāvā saviem bērniem.

Jauns, jaunība – šos vārdus var pielīdzināt vārdam "sākums". Dienas, gada, dzīves, ticības sākums. Tas viss ir jauns. Vēl nebijis. Bet vai nebijis? Vai jaunais sākas tikai no baltas, tīras lapas, kuru pirmo reizi apzīmē, izkrāso? Nebūt ne. Dažkārt jaunais izriet no iepriekšējā, bijušā.

Jaunais Dieva žēlastības 2017. gads nāk pie mums ar lielu atceri, ar to patiesi jauno, kas sākās pirms piecsimt gadiem un kas tika izteikts ar vēl senākiem vārdiem, ko rakstījis apustulis Pāvils: "No ticības uz ticību, kā ir rakstīts: taisnais no ticības dzīvos" (Rm 1:17). Mārtiņš Luters no Dieva Vārda notrausa tradīcijas, kārtības putekļus, un tas iemirdzējās jaunā spēkā, dzīvībā un žēlastībā. Radās jauns Baznīcas spēks, kas pamatojās Vārdā, ko devis pats Dievs. Pasaulei tas bija jauns, liekas, līdz tam nedzirdēts. Varbūt nesaklausīts, neizlasīts, neizlūgts?

Cik jauni un stipri mēs esam vai arī gluži otrādi, to rāda aizgājušais laiks, tie augļi un nezāles, kas ir ienākušies mūsu lūgšanu, kalpošanas un darbošanās rezultātā. Cik daudz ir viena un cik daudz ir otra, to, ielūkojoties šajā "Baznīcas gadagrāmātā", tu, mīlo lasītāj, apjautīsi.

Dievs darbojas caur cilvēku. Cilvēkā viņš maina sirdi, dvēseli, dod tam jaunu dzīves uzdevumu, tāpēc arī drīzāk nejauši nekā jauši cilvēks, pareizāk būtu teikt, Dieva bērns, izvirzās centrā šajā "Gadagrāmātā". Un viņā, Dieva bērņā, mēs varam redzēt Dieva pestījošo spēku un Viņa godību, kas atklājas 2017. gada lozungā.

Lai šī "Baznīcas gadagrāmata" mums palīdz atrast katram to ceļu, to veidu, kā tuvoties, sasniegt un satvert šo Dieva apsolījumu, ko tas pauž caur pravieti Ecehiēlu.

Ar šo domu iesim cauri Dieva žēlastības 2017. gadam!

*Aivars Gusevs, Salas Sv. Jāņa un Slokas draudzes mācītājs,
"Baznīcas gadagrāmatas" redaktors*

KRISTĪBAS, IESVĒTĪBAS

27. novembrī mūsu draudzē kristīts **Roberts Madernieks**
un iesvētīta **Anita Rēdele**

Mūsu dzīve ir zīmējums. Zīmējums, kuru zīmē divi autori - Dievs un es pats. Tas ir ļoti interesants zīmējums, un tā tapšana vienmēr ir aizraujoša. Zīmējot mēs sarunājamies. Dievs ievēl svētīšanu. Es pievelku svētīšanu. Dievs kaut ko uzraksta un skatās, ko es tam pierakstīšu klāt. Tā ir mūsu saruna. Saruna, kas norisinās visu laiku, nemitīgi. Saruna par lielām un mazām lietām. Par visu, kas dzīves upē notiek.

*(Juris Rubenis, Māris Subačs
Grāmata "Zīmējumi upē")*

Pavadītais laiks iesvētes kursos šoruden man ir ļāvis skaidrāk saprast, kā es varu sarunāties ar Dievu, ko man nozīmē mana ticība. Šis ir bijis laiks, kad jāapstājas un jāpārdomā daudzas lietas, par to kā dzīvoju savu dzīvi, kā attiecos pret līdzcilvēkiem un kādās attiecībās esmu ar Dievu.

Paldies, mācītājam Reinim par vadību un skaidrojumiem šajā manā mācību ceļā.

Iesvētāmā Anita Rēdele

KONTAKTI

Mācītāja pieņemšanas laiks ir ceturtdienās no plkst. 18⁰⁰ -19⁰⁰.

Mācītājs Reinis Bikše, tel.26899309, bikse.reinis@gmail.com

Evaņģēlists Jānis Diekonts, tel. 27498953, diekonts@gmail.com

Draudzes priekšnieks Normunds Kārklīšs, tel. 29169309, normundskarklins69@inbox.lv

Draudzes kasiere Astrīda Briede, tel. 26673450, astrida.briede@inbox.lv

Cesvaines evaņģēliski luteriskā draudze, Baznīcas ielā 4, Cesvainē, LV4871,
Reģ. nr. 90000507727, AS SEB banka, konta Nr. LV 92UNLA0050011543844